

1. KUSZ (10) *sb m*

kusz (9), **kousz** (1); *kusz KochMon* (2), *SkarŻyw* (4), *KochEr*, *Calep* (2); *kousz Górndworz. sg N kusz* (3). ◊ *G kusza* (1). ◊ *A kusz* (6).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII – XIX w.

Naczynie do picia, kufel, kubek, czasza; cissybium, obba Cn (10) : *Górndworz P; KochMon* 28 [2 r.]; *y przyłzedł do niego nieiáki mąż/ podáiąc mu kufz winá/ złotem y drogiemi kámiénmi opráwiony SkarŻyw* 74; *włzytki iego bogáłtwá były/ płáłzcz/ włóšienicá/ rogoża do fypíania/ á kufz do wody bránia. SkarŻyw* 235, 29; *Lifowáty przy biésiedzie Pił z kufzá práwie łporégo/ Ták iż tylko brodeę z niego Widác było krokofową KochFr* 101; *Patera, Poculi genus latum ac patens unde et nomen accepisse videtur, quasi patula. – Czafza. kufz. Calep* 762b, 201b.

Wyrażenie: bibl. »kusz zbawienny« = kielich ofiarowany z powodu ocalenia, bądź przyjęty z ręki Boga – symbol losu; calix salutaris Vulg (1): [*św Piotr męczony*] *žadnego łtékánia nie czynił ále tylo łpiewał mowíac: [...] (marg) Pfalm. 115. (-). Kufz zbáwienny wezmę y imienia Páńłkiego wzywác będeę. SkarŻyw* 41.

Synonimy: czasza, kruż, kubek, kufel, napojnik.

Cf **3. KOSZ**

AKtt